

1ste Kreds (Magen), som jeg vil protestere imod. Den første er den, som han brugte: Dengang da man arbejdede paa den danske Rigsdag, nu er den Tid forbi. Jeg skal ikke udførlig komme ind derpaa, dertil er det ikke Tid nu, men jeg vil blot sige, at jeg tror, jeg har Ret til at paastaa, at der er næppe nogen større Sag af Betydning, noget Reformforslag, enten i den ene eller den anden Retning, uden at Folkethinget Gang efter Gang forgjæves har behandlet det. Det ærede Medlems Sammenligning mellem, hvad der gaar for sig i Skytteforeningerne, og det unge Menneskes Angreb paa den høitærede Conceilspresident, vil jeg ikke svare paa. Til det ærede Medlems Bemærkning om Opfordringer til Mord og Brand, som skulde have lydt fra ledende Mænd paa vor Side, vil jeg sige, at ganske vist har jeg gjentagne Gange set Udtalelser i Høireblade i denne Retning, men dette er sikkert og vist, at den Slags Udtalelser aldrig i Virkeligheden ere blevne brugte. Et Par Bemærkninger maatte jeg maasse endnu faae Lov til at gjøre overfor den høitærede Justitsminister. Man var begyndt at føre Vaaben ind i Landet, inden den provisoriske Riffellov blev udstedt. Er det saa stor en Forbrydelse at indføre Vaaben? Jeg veed ikke rettere, end at det Gang efter Gang i mange Aar fra Høires Side har været anført som et af Maalene for Skytteforeningerne, at hver Mand skulde have sit Vaaben, sin Riffel. I alt Fald har jeg set dette flere Gange udtalt fra Overbestyrelsen for de danske Skytteforeninger, medens Høire raadede for Bestyrelsen, at det blandt Andet var et Maal, at hver Mand skulde have sin Riffel. Men da vi nu stille paa det samme Maal, og det vedkjender jeg mig aabent, ikke som noget Slemt, men som Noget, jeg anser for særdeles godt, saa bliver det strax anset for noget Slemt og Oprørsk. Der er endnu en Bemærkning, jeg vil gjøre, saa skal jeg ikke længere trætte Thinget. Den høitærede Justitsminister vilde gjøre gjældende, at man overfor Skytteforeningerne var gaaet saa lemfældig og liberalt tilværks som mulig. Jeg kan ikke sige Noget derom for det øvrige Lands Vedkommende, men jeg kan sige aldeles bestemt for Hjørring Amts Vedkommende, at der har man været alt Andet end liberal og lemfældig.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal kun bemærke, at jeg naturligvis ikke har sagt eller ment, at dette i al Udførlighed at indføre Vaaben skulde være noget Slemt, men jeg har sagt, at det at indføre Vaaben i den Hensigt at bruge dem til at angribe

Medborgere eller Regjeringen, fordi de ikke ville respektere den Mening, som private Personer uden al Autoritet have dannet sig om grundlovmæssige Begreber, var noget Slemt, og det kan aldeles ikke nytte det ærede Medlem at benægte, at den Indførelse af Vaaben, som fandt Sted, skete i denne ulovlige Hensigt, thi det er konstateret ved Høiesteret i Sagen mod de Mænd, der gjorde sig skyldig i Sligt. Utsaa hvad det ærede Medlem mener eller ikke mener derom, er ligesaa ligegyldigt, som hvad han ellers mener om Høiesteretsdommen.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Magen: Jeg vil kun sige til den ærede 5te Landsthingsmand for 9de Kreds (Grifstrup), at naar han vil lægge Ansvar for de provisoriske Love paa mig, fordi jeg var med til at foreslaa, at man ikke skulde vedtage de midlertidige Finantslove, saa svarer jeg dertil Nei, Ansvar hviler paa dem, der, efter hvad Rigsdagstidenderne sige paa hvidt har konstateret, forættelig have truffet Finantslovens Behandling i Langdrag, saaledes at vi her have faaet den for sent til, at den kunde blive færdig inden den grundlovbestemte Tid. Det er en Kjendsgjerning, der staar fort paa hvidt i Rigsdagstidenderne: Vi have truffet Behandlingen forættelig i Langdrag, det er Ordene. Der siges endvidere: Vi takke Formanden, fordi det er lykkedes ham saalænge, vi beklage, at det ikke er sket længere. Det skal staa fast, at det er ved denne forættelige Forhaling af Finantslovens Behandling, at den er kommen for sent herind og for sent er bleven færdig, men vi have ikke villet paatage os Medansvaret for denne forættelige Forhaling, hvad vi vilde have gjort, dersom vi havde været med til at vedtage den midlertidige Finantslov. Vi have derfor ikke noget Ansvar i denne Henseende, det er dem, som forættelig have forhalet Finantslovens Behandling, som det paahviler. Hvad det ærede Medlem iøvrigt mener eller ikke mener, er Noget, som det ikke har Interesse at diskutere, men det forekommer mig kun, at denne hæselblæsende Sver for at fralægge sig Ansvar for Visnepolitikken viser, hvor ubehagelig man bliver berørt ved at høre Tale derom. Naar det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen) siger: „aldrig“, saa vil jeg minde om en lille Bog, hvori der staar: Man skal aldrig — og navnlig skal man aldrig sige aldrig, thi naar det ærede Medlem siger, at den Slags Trussler, der ere nævnte, aldrig ere blevne udtalte, saa vil jeg paastaa,